

have sendt op i Landstinget, blev vedtaget i den Form, den fik her, sæt vi nu tænkte os, at vi fik en ordinær Finanslov — det kan man jo lige saa godt tænke sig, som man tænker det modsatte, at dette Forslag bliver vedtaget uden Finanslov — hvad var saa Folgen deraf? For det første fyldte vi da 3½ Million Kroner i Kassebeholdningen til det nævrende Ministerium, hvad jeg ikke er nogen Tilhænger af, det skal jeg ikke negte, og dernæst fik vi en Finanslov frem uden dette Forslag. Man kunde godt tænke sig den Mulighed, at man ogsaa paa den Maade kom galt fra det og fik en Finanslov uden at faa dette Forslag. Da jeg altsaa for Alvor mener, at dette Forslag hænger sammen med Finansloven, saa mener jeg, at vi bør gøre alt for overhovedet at faa det frem paa selve Finansloven. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem faar Ret i det, hvis det ærede Medlem da ikke ved noget — hvad jeg ikke kender noget til — om disse Sager ere afgjorte, uden at jeg eller andre ærede Medlemmer af dette Ting ved det, men hvis det er Tilfældet, saa kan det ærede Medlem jo have Ret i, at dette Forslag er knyttet til Finansloven, men det ved jeg som sagt ikke noget om. Nu hørte jeg ganske vist, at det ærede Medlem fra Storehedinge (S. Scavenius) sagde, at dette Forslag vil overhovedet vanskeliggøre et Forlig i Mar. Det ved jeg intet om, jeg ved herten, om det vil vanskeliggøre et Forlig eller gøre det lettere, det er noget, som ærede Medlemmer her i Tinget altsaa kun delvis ved Bested om. Jeg skal i det hele taget til Slutning kun gøre den Bemærkning, at det, at vi ikke vide noget herom, overhovedet vanskeliggør enhver Forhandling her i Tinget om store Sager. Det er i Dag allerede den 15de Marts, og vi ere aldeles ikke videre fremskredne med Hensyn til Behandlingen af store Spørgsmaal, vi forhandle ogsaa denne Sag under det Tryk, at vi aldeles ikke vide, om det fra den styrende Gruppens Side her i Tinget er Meningen, at disse Love skulle fremmes eller ikke, og det er umuligt at faa de Herrer til at give virkelig Bested herom; men hvis det var de Herrer's bestemte Ønske, at disse Love skulde fremmes med stor Hver, saa er det høist usandsynligt, at man havde ventet til de sidste 14 Dage med overhovedet at faa dem frem og faa dem over i det andet Ting. De Agrarlove, som det ærede Medlem for Bræsto Amts 6te Valgtreds (Bojzen) i sin Tid lagde frem med en vis Bægt, ere endnu ikke komne over til det andet Ting, vi have den første til 3dje Behandling i Dag, og intet andet er naaet saa vidt, vi skulle

saaledes først i Dag til 2den Behandling af et andet af disse Forslag. Vi have faktisk nu kun 14 Dage tilbage af Samlingen, hvis det skal ende med en provisorisk Finanslov, og vi have jo Erfaring for, at saaledes ender det i Reglen den 1ste April, og Forslagene ere endnu ikke sendte over i Landstinget; men hvad Bægt lægger saaden forhandlende Gruppe — saaledes plejer jo den Gruppe at kalde sig, som det ærede Medlem er Ordfører for — paa disse Forslag, naar man saa sent bringer dem frem, at man ingen Sikkerhed har for, at de ville blive behandlede til Ende? Eller er der stet Forhandlinger derom, saaledes at den Forhandling, der føres her i Tinget, ikke er andet end en Stinforhandling, for saa vidt som Afgørelsen træffes uden for Tinget ved Forhandlinger, som vi ikke vide noget om, det er jo muligt. Der er derfor noget mistroende for os andre, som ikke vide noget om disse Forhandlinger, i overhovedet at forhandle her i Tinget, fordi vi aldeles ikke vide, om vore Ord overhovedet betyde noget, eller om vore Afstemninger betyde noget, eller om ikke alle politiske Afgørelser bestandig finde Sted uden for alt det, vi gøre her. Jeg beklager virkelig, at Fremgangsmaaden er denne. Jeg vilde virkelig ønske, at man, naar man ønsker at fremme noget fra det store Flertals Side, vilde komme frem med det inden den aller yderste Tid, dels til Behandling her i Tinget og dels til Behandling i Udvalgene, men jeg ser ikke nogen Mulighed for, at Fremgangsmaaden skal blive en anden, og jeg ser ikke, at den ærede Ordfører, naar han udtaler sig om denne Sag, og naar han taler om, at denne Sag kun kan gennemføres, naar der kommer en ordinær Finanslov, i Virkeligheden udtaler noget, som har politisk Betydning; thi jeg ved ikke, om det er den ærede Ordførers Mening at sige: Enten skulle vi have en ordinær Finanslov i Mar, og saa faa vi en Række af Forslag gennemførte, eller vi skulle ikke have nogen ordinær Finanslov og vi ville ikke faa det Forlig — som man for Resten skulde synes, de Herrer havde forberedt i en Marække — og saa vil der overhovedet intet komme ud af denne Sag. Saaledes maa efter min Mening, hvis man undersøger den ærede Ordførers Udtalelser over for dette Forslag, disse forstås, og hvis den ærede Ordfører vilde sige det, saa stode vi ogsaa anderledes klar i Forhandlingen; men det var rart at faa det at vide nu, da det allerede er den 15de Marts, det var dog ikke for tidligt at faa det at vide. Jeg ved ikke, om den ærede Ordfører vil hylle sig i den sædvan-